

Forelagt i *Landstinget* $29/3$ (L. Sp. 1236). 1. Beh. $24/4$ (L. Sp. 1647). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Bækgaard, J. V. Christensen [Formand], Ludvig Christensen, Henriette Crone, Degnbol, Hauch, Hendriksen, Kr. Johansen, Laurits Knudsen, Lange, Carl F. Madsen, Rs. Nielsen, Ch. Petersen, Stensballe og Veistrup).

Lovforslaget gik ud paa at foretage følgende Tilføjelse til § I i den saakaldte Lockoutlov af 31. Januar 1933:

I Tilfælde, hvor Medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening staar overfor en Konkurrence med uorganiserede Arbejdsgivere, der kalkulerer med Lønninger, der ligger lavere end de Arbejdslønninger, som Arbejdsgiverforeningens Medlemmer skal betale ifølge de gældende Overenskomster; vil ogsaa Arbejdsgiverforeningens Medlemmer kunne bortse fra disse, og sædvanligt Ansvar ved Den faste Voldgiftsret vil under saadanne Forhold ikke kunne gøres gældende.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Lange*) motiverede Lovforslaget med, at Loven af 31. Januar 1933 hindrede en Tilpasning af Lønningerne, som mange Steder var i høj Grad paakrævet, og derved havde fremmet en Udvikling, som allerede da var begyndt, idet uorganiserede Arbejdsgivere ofte kunde antage Arbejdere, ogsaa Fagforeningsmedlemmer, til Lønninger, der laa betydeligt under de tarifmæssige. Derved blev de uorganiserede Arbejdsgivere i mange Tilfælde i Stand til — hvad sikkert ikke havde været Lovens Formaal — at holde de Arbejdsgivere, der staar under Arbejdsgiverforeningen eller paa anden Maade er organiseret og bundet ved Aftaler med Fagforeningerne, fuldstændig udenfor Konkurrencen. Dette belyste Ordføreren ved 1. Behandling ved en Række Eksempler.

Statsministeren fraraadede Lovforslagets Vedtagelse, som formentlig vilde fremkalde Uro i Arbejdsforholdene. Ministeren var godt kendt med de Forhold, Forslaget tog Sigte paa, og havde bestræbt sig for at finde Former, hvorunder de interesserede Parter i Fællesskab kunde træde op imod forekommende Underbud; man vilde i saa Fald sikkert ogsaa have kunnet finde en Form, hvorunder det offentlige i hvert Fald paa nogle Omraader kunde have støttet Bestræbelserne for at modvirke Løntrykkeri og illoyal Konkurrence. Det var imidlertid ikke hidtil lykkedes at skabe en saadan fælles Aktion, men Ministeren vilde fremdeles bestræbe sig for at finde Vej frem til en eller anden Foranstaltning, som muligt